

15. konference Evropské herpetologické společnosti

Konference Evropské herpetologické společnosti (Societas Europea Herpetologica – SEH) se pořádají jednou za dva roky. Na r. 2009 bylo komisi SEH pořádání této významné události poprvé svěřeno Turecké herpetologické společnosti. Pětidenní (28. 9.–2. 10.) setkání probíhající v letovisku Kusadasi na pobřeží Egejského moře (cca 70 km jižně od Izmiru) se tedy z geografického pohledu odehrávalo v Asii. Poloha místa konání byla možná jedním z důvodů relativně nízké účasti – přihlášeno bylo pouze 195 herpetologů. Hlavní díl účastníků tvořili domácí turečtí badatelé, tradičně silná byla i výprava německá a holandská, čtvrtou nepočtenější pak byla skupina íránská, k mému překvapení tvořená výhradně ženami.

Místem konání byl pětihvězdičkový hotel SeaLight. Velmi reprezentativní prostory a vstřícný personál vyvažovaly vysoké ceny za ubytování i stravování a poloha hotelu mimo centrum města prodlužovala cestování všem, kteří zde nebyli ubytováni. Na samotné organizaci kongresu se podílela kromě Turecké herpetologické společnosti také cestovní kancelář Peninsula tours, která zajišťovala ubytování účastníků a doprovodný program. Nutno říci, že volba této společnosti nebyla příliš šťastná, protože pojala kongres jako událost, na níž lze vydělat, a ceny byly tudíž nadsazené.

Setkání bylo zahájeno úvodní řečí prezidentky SEH N. Ananjevy z Ruska, pro niž to byla v této funkci konference poslední (bylo zvoleno nové vedení a prezidentkou se stala C. Corti z Itálie). N. Ananjeva ve své řeči též vzpomínala na nedávno zesnulého nestora ruské herpetologie I. Darevského, prvního objevitele partenogenetických populací ještěrek. Následovalo přivítání od předsedy Turecké herpetologické společnosti K. Olguna. Prof. Olgun

poděkoval předsednictvu SEH za odvahu svěřit pořádání takto významné události právě Turecku. První plenární přednášku o vývoji turecké herpetologie ve 20. stol. pronesl J. F. Schmidtler z Rakouska, který se studiu herpetofauny Turecka věnuje už téměř 50 let. Celkem proběhlo 81 přednášek, z toho 9 plenárních, a v posterové sekci bylo představeno 80 prací (pro srovnání – na předloňské konferenci v portugalském Portu bylo prezentováno celkem 287 příspěvků). Nejvyšší počet příspěvků spadl do kategorie molekulární systematika a fylogeografie. Z plenárních přednášek mě velmi zaujalo sdělení W. Hödla o vizuální komunikaci u žab a zejména přednáška J. W. Arntzena o možném využití dat z atlasů rozšíření obojživelníků pro prediktivní studie historického či potenciálního rozšíření jednotlivých taxonů. J. W. Arntzen pro svou prezentaci použil data z portugalských atlasů. Ty se aktualizují každých pět let a mapování Portugalska probíhá v síti čtverců 5×5 km. Shodou okolností jsem tehdy seděl vedle J. van Delfta, člena holandské nevládní organizace Ravon, která se věnuje ochraně obojživelníků a plazů. Po přednášce se mi pochlubil atlasem rozšíření obojživelníků v Nizozemí, které vychází z podrobného mapování prováděného jejich organizací. Cítil jsem se trochu zahanbeně, když jsem nemohl kontrolovat ničím jiným než sice velmi kvalitním, ale již 15 let starým atlasem od J. Moravce z Národního muzea v Praze. Chtěl bych tedy všechny badatele oslovené editorem Fauny ČR vyzvat k aktivitě, aby tato pro českou herpetologii klíčová kniha vyšla co nejdříve.

V posterové sekci tentokrát převažovaly faunistické příspěvky a zprávy lokálního ochrannářského významu. Objevil se zde ale i velmi zajímavý příspěvek od německého herpetologa R. Ernsta a jeho

belgického kolegy P. J. R. Koka. V r. 2007 v lesích Guayany popsali nový druh žáby – pralesničky *Allobates spumaponens*. Jejich popis provázelo i pozorování samců tohoto druhu přímo v terénu, kteří na zádech přenášejí pulce. Většina samců tyto pulce nekladla do malých vodních nádrží, jak je u tohoto rodu obvyklé, ale do pěnových pozemních hnízd žab z čeledi hvízdalkovití (*Leptodactylidae*). Kukaččí chování tak bylo poprvé popsáno v rámci celé třídy obojživelníků.

Vzhledem k tomu, že vzpomínky časem blednou a též není v silách každého účastníka absolvovat i absorbovat všechny příspěvky, zůstává sborník abstraktů důležitým materiálem a výstupem z konference. Zde turečtí organizátoři bohužel neodvedli práci, jakou by si většina účastníků představovala a zasloužila. Kniha abstraktů byla plná chyb, některé texty se zde objevily až třikrát, jiné byly proloženy částmi z jiných abstraktů, u některých chyběly adresy, abstractbook neměl číslování stránek, byly psány různými typy písma, s nejednotným řádkováním. V adresách autorů byla diakritická znaménka nahrazena spodní pomlčkou. V průběhu konference sice vyšla nová verze knihy abstraktů, přesto se v ní všechny chyby nepodařilo odstranit. Bez chyb nebyly ani jmenovky, které každý z účastníků nosil.

Pokud účastníci v Portu volali po návratu konferencí SEH do Německa, kde byla pořádána historicky poprvé a pak i několikrát s velkým úspěchem, v Turecku bylo toto přání ještě umocněno. Nezbyvá než věřit, že příští konference, která se bude konat v r. 2011 v Lucembursku, bude po organizační stránce lépe zvládnutá a též s hojnější českou účastí.

1 W. Hödl při své plenární přednášce o vizuální komunikaci u žab.

Foto O. Kopecký

2 Želva *Mauremys rivulata* z lokality Selçuk nedaleko Kusadasi u pobřeží Egejského moře v Turecku, kde probíhala konference SEH v r. 2009. Tento druh želvy se vyskytuje na pobřeží Egejského a Středozemního moře Turecka a Blízkého východu, ale i v Evropě na jihu Balkánského poloostrova. Foto A. Funk